

herunder i de tilfælde hvor der inden for ministerens ressortområde udstedes bekendtgørelser i medfør af lovgivningen.

2. Om ministres retlige ansvar bestemmelser grundlovens § 13, 2. pkt., at ministrene er ansvarlige for regeringens førelse, og at deres ansvarlighed bestemmes nærmere ved lov. I overensstemmelse hermed er der i ministeransvarlighedsloven fastsat regler om det retlige ansvar for ministres embedsførelse.

Efter lovens § 5 kan en minister straffes for sine egne handlinger eller undladelser, hvis han herved forsættligt eller ved grov uagtsomhed har overtrådt de pligter, der påhviler ministeren efter grundloven eller lovgivningen i øvrigt eller stillingens beskaffenhed.

Spørgsmålet om, i hvilket omfang en minister kan anses for medvirkende til en underordnets handling, er navnlig reguleret i ministeransvarlighedslovens § 3. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»§3. Ved anvendelsen af borgerlig straffelovs regler om ansvar for medvirken til en lovovertrædelse skal en minister anses for medvirkende til en underordnets handling, når:

- Han har været bekendt med, at den pågældende handling ville blive foretaget, og har undladt at søge dette hindret.
- Handlingen har været et nødvendigt eller naturligt middel til gennemførelsen af en beslutning, for hvilken ministeren er ansvarlig.
- Han har fremmet handlingens udførelse ved ikke i rimeligt omfang at føre tilsyn og fastsætte instrukser.«

3. Embedsmænd er i deres virke underlagt regler om strafansvar, jf. navnlig straffelovens §§ 155-157. Reglerne indebærer bl.a., at den, som virker i offentlig tjeneste, kan straffes, hvis vedkommende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens udøvelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten medfører, jf. straffelovens § 157.

Herudover er embedsmænd underlagt regler om disciplinært ansvar, der kan føre til ansættelsesretlige sanktioner m.v. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til tjenestemandslovens kapitel 4, der indeholder regler om disciplinærfølgning m.v. mod tjenestemænd, som måtte gøre sig skyldig i en tjenstlig forseelse.

Spm. nr. S 3747

Til justitsministeren (27/8 01) af:

Kristian Jensen (V):

»Hvorledes er ressortministerens juridiske stilling i forhold til bekendtgørelser udstedt af en embedsmand efter en bemyndigelse i lovgivningen?«

Svar (12/9 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 3746 stillet af samme spørger.

Spm. nr. S 3798

Til arbejdsministeren (30/8 01) af:

Kristian Jensen (V):

»Vil ministeren beregne, hvor meget SF's forslag om forlængelse af barselorloven til ét år uden af afskaffe forældreorloven vil betyde for arbejdsstyrken?«

Svar (13/9 01)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Konsekvenserne for arbejdsstyrken af SFs forslag L238 fremsat i Folketinget den 16. maj 2001, kan beregnes at medføre en reduktion af arbejdsstyrken i størrelsesordenen 6.000-8.000 fuldtidspersoner. Forslaget adskiller sig fra det forslag til ændring af barselorloven som SF senere har fremsat i forbindelse med Finansloven.

Skønnet bygger på, at forlængelsen af barselorloven med 22 uger vil medføre en reduktion af arbejdsstyrken på ca. 22.000 fuldtidspersoner. Beregningen er baseret på, at barselorloven har en udnyttelsesgrad på 80 pct. og det årlige antal børnefødsler er på 66.000. Dertil kommer at brugen af børnepasningsorlov for børn under 1 år svarer til 16.000 fuldtidspersoner. Hvis det beregningsteknisk forudsættes, at SFs forslag vil reducere brugen af børnepasningsorlov til børn under 1 år med 90-100 pct., så vil den samlede reduktion i arbejdsstyrken være 6.000 til 8.000 fuldtidspersoner.

Hvorvidt forslaget muligheden for deltidsorlov med efterfølgende forlængelse af barselspe-